

## “ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ ΔΑΣΟΥΣ”

Οι «**ιστορίες του δάσους**» αποτελούν *θεατρική διασκευή τριών διηγημάτων του Ρόμπερτ Φίσερ* που περιέχονται στο βιβλίο «**Ο μπούφος που δεν μπορούσε να κάνει μπου**», εκδόσεις OPERA.

Παρουσιάστηκαν από τη *θεατρική ομάδα του Γυμνασίου Δεμενίκων Πατρών τον Ιούνιο του 2004* και τα θέματά τους σχετίζονται με τη **διαφορετικότητα**, την **ταυτότητα**, το **νόημα της ζωής**.

Η *θεατρική διασκευή* και η *σκηνοθετική επιμέλεια* έγιναν από τη **Διονυσία Ασπρογέρακα** και η *μουσική* γράφτηκε από το **Γιώργο Δρίτσα**.

Όποιος ενδιαφέρεται για το ανέβασμα του έργου μπορεί να επικοινωνήσει με το τηλ. 2610342991 (Διονυσία Ασπρογέρακα). Διατίθεται και το CD με τη μουσική του έργου κατόπιν συνεννοήσεως.

### Α. Ο ΜΠΟΥΦΟΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΣΕ ΝΑ ΚΑΝΕΙ ΜΠΟΥ

*Πρόσωπα:* κ. Μπούφος, κα Μπούφου, Μπουφάκος, γέρο- Μπούφος άλλοι μπούφοι ,παπί, γραμματέας ιατρικής σχολής ,πλήθος (1 άντρας,3 γυναίκες, γριά, κοπέλα), ρεσεψιονίστ στούντιο, άγαλμα Ελευθερίας.

#### ΔΑΣΟΣ

Στο κλαδί ενός δέντρου κάθονται ο κ. Μπούφος , η κα. Μπούφου και ο Μπουφάκος.. Οι γονείς μαθαίνουν στο Μπουφάκο να μιλά.

**κα. ΜΠΟΥΦΟΥ:** Μπου!

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:**.....(την κοιτά περίεργα)

**κα ΜΠΟΥΦΟΥ:**( καθαρίζει το λαιμό της) Μπου!

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** (την κοιτά με απορία).....

**κ.ΜΠΟΥΦΟΣ:**(φτερουγίζοντας ανυπόμονα) Γιε μου ,επανάλαβε μετά τη μητέρα σου:Μπου!

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ :**(παίρνει βαθιά ανάσα) Μπα;

**κ. Μ.ΠΟΥΦΟΣ, κα. ΜΠΟΥΦΟΥ:**Μπα; τι μπα;

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:**(νεύοντας καταφατικά) Ναι: μπα;

**κα. ΜΠΟΥΦΟΥ:** Μα αυτό λέει ένας μπούφος, γιε μου .Λέει μπου.

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** Μπα;

**κ. ΜΠΟΥΦΟΣ:**Δδδεν έχει .....μπα. Αυτό λένε οι μπούφοι χιλιάδες χρόνια τώρα.

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:**Μπα;

**κ. ΜΠΟΥΦΟΣ:** (στην κα. Μπούφου)Τι σου 'φταιξα και μου' κανες αυτό το παιδί;

**κα. ΜΠΟΥΦΟΥ:** Α, ώστε έχεις και παράπονα ; Τρεις βδομάδες κλώσσαγα τ' αβγό !

(στον Μπουφάκο): Έλα τώρα! Πες μπου.

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ :** (προσπαθεί) Μπα;

**κ. ΜΠΟΥΦΟΣ:** Κοίταξε να δεις, παιδί μου. Σε λίγο καιρό θα βγεις μόνος σου στο δάσος, και δεν είναι δυνατόν να λες μπα.

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** Μπα;

**κ. ΜΠΟΥΦΟΣ:** Άκου να σου πω. Ο πατέρας σου λέει μπου, κι επειδή το λέει ο πατέρας σου, θα το πεις κι εσύ.....Τώρα!!

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** Μπα;

## ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΩΝ ΜΠΟΥΦΩΝ

### Τραγούδι

Μες στη μπουφοκοινωνία  
Ζούμε δίχως αγωνία  
Κάθε μπούφος λέει μπου,  
Δεν ξεφεύγει απ' τα ταμπού  
Μπου, μπου, πες παιδί μου , μπου

Μπου λαλάμε το βραδάκι  
Μπου την ώρα την καλή  
Όταν ησυχάζει η πλάση  
Η φωνή μας αντηχεί  
Μπου, μπου, δεν ξεφεύγω απ' τα ταμπού.

Όλη η μπουφοκοινωνία  
Λέει μπου στην ιστορία  
Μπούφος να 'σαι εσύ καλός  
Μπου να λες, να 'σαι σωστός  
Μπου, μπου, πες παιδί μου μπου.

**ΓΕΡΟ-ΜΠΟΥΦΟΣ:** Αφού το πάνω είναι ψηλά και χαμηλά το κάτω, το μέσο είναι ανάμεσα.

(ψίθυροι, επιφωνήματα ενθουσιασμού) Όλοι οι μπούφοι με τη σειρά:

**Α. ΜΠΟΥΦΟΣ:** Ένας μπούφος δεν φέρνει την άνοιξη.

**Β. ΜΠΟΥΦΟΣ:** Να λέτε τη σκάφη -σκάφη και τον μπούφο- μπούφο.

**Γ. ΜΠΟΥΦΟΣ:** Μπούφος καλός, όλα καλά. Κ.λ.π κ.λ.π.

(Μετά τη συγκέντρωση, κάποιες κυρίες πλησιάζουν την κυρία Μπούφου.)

**Α ΚΥΡΙΑ :** Τα συχαρίκια μας για το μωρό σας.

**Β ΚΥΡΙΑ :** Πώς είναι;

**κα ΜΠΟΥΦΟΥ:** Τι να σας πω.....διαφορετικός.

**Γ ΚΥΡΙΑ :** Ελπίζαμε πως θα τον φέρνατε στη συγκέντρωση.

**κα ΜΠΟΥΦΟΥ:** Όχι.....ε...δηλαδή... δεν είναι έτοιμος ακόμα.

**ΟΛΕΣ ΜΑΖΙ** :Μπα;

**κα ΜΠΟΥΦΟΥ**:Σας παρακαλώ, μη λέτε αυτή τη λέξη!

### ΟΙ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΕΣ

(Τις επόμενες δύο βδομάδες οι γονείς του Μπουφάκου όσο κι αν προσπάθησαν δεν κατάφεραν να τον κάνουν να πει μπου)

**κα ΜΠΟΥΦΟΥ**:Η μηνιαία τελετή καλωσορίσματος των νεογέννητων θα γίνει απόψε, κι εσύ ακόμα δεν έχεις μάθει να λες μπου.

**κ. ΜΠΟΥΦΟΣ**: Πρέπει να μάθεις να λες μπου όπως όλοι μας.

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ**: Μπα;

### ΣΤΗΝ ΤΕΛΕΤΗ ΚΑΛΩΣΟΡΙΣΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΝΕΟΓΕΝΝΗΤΩΝ

(Στην κοινωνική συνάθροιση)

**ΓΕΡΟ-ΜΠΟΥΦΟΣ**:Και τώρα ήρθε η στιγμή να καλωσορίσουμε στην κοινωνία μας όλους εσάς, τα μικρούλια. Όλα είστε αρκετά μεγάλα και πρέπει να ξέρετε να μιλάτε, οπότε σας ακούμε.

**ΜΠΟΥΦΑΚΙΑ**(όλα μαζί): Μπου

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ**: Μπα;

**ΓΕΡΟ-ΜΠΟΥΦΟΣ**: Όλοι ξέρουμε ότι οι μπούφοι πρέπει να λένε μπου. Ποιο από σας λέει μπα;

(Ο Μπουφάκος σηκώνει το φτερό του)

**ΓΕΡΟ-ΜΠΟΥΦΟΣ**:( στους γονείς του Μπουφάκου) Γιατί λέει μπα;

**κα ΜΠΟΥΦΟΥ**:Σας παρακαλώ, συγχωρέστε το, σοφέ μας! Είναι μικρός ακόμα και ζορίζεται να πει το μπου.

**ΓΕΡΟ-ΜΠΟΥΦΟΣ**:Λυπάμαι που σας το λέω ,αλλά δεν μπορούμε να έχουμε στην ομάδα μας ένα μπούφο που λέει μπα, ενώ όλοι εμείς οι άλλοι λέμε μπου. Φοβάμαι πως δε μπορεί να μείνει άλλο στο δάσος.

**κα ΜΠΟΥΦΟΥ**: Δε γίνεται να του δώσετε μια μικρή παράταση;

**κ. ΜΠΟΥΦΟΣ**:Ένα μήνα, ας πούμε....;

**ΓΕΡΟ-ΜΠΟΥΦΟΣ**: Όχι- λυπάμαι. Δε μπορώ να λέω κάτι σοφό, και μετά ν' ακούω κάποιον να λέει μπα...(πετάει μακριά)

**κα ΜΠΟΥΦΟΥ**:Κάνε μια προσπάθεια, γιε μου, σε παρακαλώ! Ξέρω πως θα σ' άφηνε, αν σ' άκουγε να λες μπου.

**κ. ΜΠΟΥΦΟΣ**:Έλα, γιε μου, πες το .Δε θέλουμε να σε χάσουμε.

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ**:(λυπημένος-βαθιά αναπνοή) Μπα;

(καταλαβαίνει ότι δεν του μένει να κάνει τίποτε άλλο. Πρέπει να φύγει. Οι τρεις μπούφοι αποχαιρετιούνται με δάκρυα στα μάτια.)

### Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΜΕ ΤΟ ΠΑΠΑΚΙ

( Ο Μπουφάκος πήρε ένα άγνωστο μονοπάτι. Περπάτησε μέρες πολλές ώσπου έφτασε σε ένα αγρόκτημα Εκεί σκέφτηκε να φάει ένα κοτοπουλάκι.)

**ΦΩΝΗ**: Δε νομίζω ότι είναι και τόσο καλή ιδέα Ο κτηματίας ξέρει πολύ καλό σημάδι.(Εμφανίζεται ένα παπάκι με μια βαλίτσα)

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** Σ' ευχαριστώ πολύ. Μου 'σωσες τη ζωή.

**ΠΑΠΑΚΙ:** Χαίρομαι που κάποιος με εκτιμά.

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** Πας ταξίδι;

**ΠΑΠΑΚΙ:** Ναι, δίχως γυρισμό.

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** Μπα;

**ΠΑΠΑΚΙ:** Τι είν' αυτό το μπα; Μπου δε λέτε εσείς οι μπούφοι;

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** Δεν μπορώ να πω μπ....Όσο σκληρά κι αν προσπαθώ, πάντα μπα μου βγαίνει. Αυτό μου δημιούργησε τεράστια προβλήματα.

**ΠΑΠΑΚΙ:** Έχουμε κάτι κοινό: ούτε εγώ μπορώ να μιλήσω σαν πάπια.

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** Δηλαδή δεν μπορείς να κάνεις πα-πα;

**ΠΑΠΑΚΙ:** Ακριβώς. Ό,τι κι αν κάνω, μου βγαίνει.....πι-πι.

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** Τι παράξενο που γνωριστήκαμε! Κανείς απ' τους δυο μας δε μπορεί να πει αυτό που πρέπει να λέει.

**ΠΑΠΑΚΙ:** Βάσανο, ε;

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** (Γνέφει καταφατικά) Οι άλλοι μπούφοι με έδιωξαν.

**ΠΑΠΑΚΙ :** Είσαι σαν αδελφός. Κι εμένα μ' έδιωξαν .Καμία πάπια δεν ήθελε να κάνει παρέα μ' ένα παπάκι που κάνει πι-πι αντί για.....

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** Πα-πα

**ΠΑΠΑΚΙ:** Χτες μ' έδιωξαν κακήν- κακώς.

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** Και δεν μπορούσες να κάνεις την πάπια ,ε;

**ΠΑΠΑΚΙ:** Πρέπει να σε προειδοποιήσω: δε μ' αρέσουν αυτά τα φτηνά αστεία.

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** Συγγνώμη , αλλά δεν μπόρεσα να κρατηθώ. Για να δούμε, λοιπόν: αφού δεν μπορείς να μείνεις εδώ, πού θα πας;

**ΠΑΠΑΚΙ:** Στην πόλη. Θα σου πω κάτι που δεν το' χω πει ποτέ σε κανέναν: θέλω να γίνω γιατρός.

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** Θα 'σαι πολύ δημοφιλής στα νοσοκομεία!

**ΠΑΠΑΚΙ:** Νομίζω ότι σε προειδοποίησα γι' αυτά τα φτηνά αστεία.

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** Με συγχωρείς, αλλά ούτε τώρα μπόρεσα να κρατηθώ. Θα προσπαθήσω να μην το ξανακάνω στο μέλλον

**ΠΑΠΑΚΙ:** Νομίζεις ότι η σχέση μας έχει μέλλον;

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** Ναι. Γιατί νομίζω ότι είναι κρίμα να χωρίσουμε πάνω που γνωριστήκαμε.

**ΠΑΠΑΚΙ:** Φεύγω για την πόλη, Μπουφάκο.

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** Δεν έχω αποφασίσει ακόμα τι θα κάνω στη ζωή μου. Οπότε, γιατί να μη γίνω κι εγώ γιατρός;

**ΠΑΠΑΚΙ:** Ξέρεις το αποφάσισα από τότε που άκουσα το γιο του κτηματία να λέει στους γονείς του πόσο του άρεσε που σπούδαζε ιατρική στο πανεπιστήμιο.

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** Εγώ πάλι δεν έχω σπουδάσει τίποτα. Μου φαίνεται πως αυτή είναι μια πρώτης τάξεως ευκαιρία.

## ΣΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

(Φτάνουν μετά από πολύ περπάτημα στο πανεπιστήμιο)

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** Και τώρα που φτάσαμε, τι κάνουμε;

**ΠΑΠΑΚΙ:** Ο γιος του κτηματία είπε πως το πρώτο πράγμα που πρέπει να κάνεις μόλις φτάσεις, είναι να εγγραφείς.

.....(μπαίνουν στο κτίριο της διοίκησης και κατευθύνονται στις ΕΓΓΡΑΦΕΣ)

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** (στη γυναίκα που κάθεται πίσω από τη θυρίδα) Θέλουμε να γίνουμε γιατροί.

**ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ:** Γιατροί;;;!!!

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** Ναι. (δείχνοντας το παπάκι)Σας προειδοποιώ πως δεν του αρέσουν τα φτηνά αστεία.

**ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ:** (τα 'χει χαμένα) Πρέπει να πω πως δε θυμάμαι να ξανάχαμε ποτέ στην ιατρική σχολή μια πάπια κι έναν μπουφο.

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** Αυτό σημαίνει πως δε θα μας δεχτείτε;

**ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ:** Από την άλλη, όμως, δε θυμάμαι ούτε να υπάρχει στο πανεπιστήμιο κανένας κανόνας που να λέει ότι μια πάπια κι ένας μπουφος δεν μπορούν να γίνουν γιατροί. Εν πάση περιπτώσει , για να εγγραφείτε, δείξτε μου, παρακαλώ, τα απολυτήριά σας.

**ΠΑΠΑΚΙ:** Τι είναι αυτά;

**ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ:** Δείχνουν από ποια σχολεία αποφοιτήσατε.

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** Δηλαδή πρέπει κανείς να πάει σχολείο πριν απ' το πανεπιστήμιο;

**ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ:** Ακριβώς. Νηπιαγωγείο, δημοτικό, γυμνάσιο, λύκειο.....

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** Μπα;

**ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ:** Μα.... Έτσι κάνουν όλοι.

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** Μπα;

**ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ:** Αυτοί είναι οι κανόνες.

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** Μπα;

**ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ:** Όλοι πρέπει να ζούμε με κάποιους κανόνες.

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** Ναι, αλλά δε θα 'χε πλάκα αν δεν ήμαστε αναγκασμένοι να ζήσουμε με κανόνες;

**ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ:** Πλάκα; Τίποτα δεν κάνουμε μόνο και μόνο επειδή έχει πλάκα!

(Το παπάκι κλείνει το στόμα του Μπουφάκου, πριν αυτός προλάβει να πει: Μπα;)

**ΠΑΠΑΚΙ:** Αν πηγαίναμε σ' όλα αυτά τα σχολεία για να γίνουμε γιατροί, πόσον καιρό θα μας έπαιρνε;

**ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ:** Ω, γύρω στα τριάντα δύο χρόνια.....

**ΠΑΠΑΚΙ:** Δεν μπορώ να γίνω γιατρός. Δεν νομίζω ότι οι πάπιες ζουν τόσα χρόνια.

## ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ

(φεύγουν απογοητευμένοι .Πηγαίνουν μια βόλτα στην πόλη. Παρατηρούν τους περαστικούς στους δρόμους.)

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** Μα πού πάνε όλοι αυτοί;

**ΠΑΠΑΚΙ:** Και δεν τους ρωτάμε;

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** Με συγχωρείτε , κυρία μου, αλλά που πηγαίνετε;

**ΓΥΝΑΙΚΑ 1:** Στη δουλειά.

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** Μπα;

**ΓΥΝΑΙΚΑ 1:**Τι μπα; Στη δουλειά μου πάω, για να βγάλω χρήματα.

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** Μπα;

**ΓΥΝΑΙΚΑ1:** Αυτό που ακούσατε: για να βγάλω τόσα χρήματα, ώστε να μη χρειάζεται πια να πηγαίνω στη δουλειά (φεύγει)

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** Εγώ ,πάντως, δεν το βρίσκω και πολύ λογικό αυτό.

**ΠΑΠΑΚΙ:** Γιατί ; Είναι λογικό το να πρέπει να 'χεις πάει τριάντα δύο χρόνια σχολείο για να γίνεις γιατρός;

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** Πρέπει να κάνουμε κάτι για να γίνουμε κάτι.... Ίσως αν μιλούσαμε σε κάποιον απ' αυτούς τους ανθρώπους...δεν ξέρω....μπορεί κάποιος να κάνει κάτι που θα μας άρεσε κι εμάς να το κάνουμε....

**ΠΑΠΑΚΙ:** Σύμφωνα

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** (Σταματά ένα βιαστικό άντρα ) Με συγχωρείτε, κύριε. Με τι περνάτε το χρόνο σας;

**ΑΝΤΡΑΣ 1:** Με το να αποφεύγω τη γυναίκα μου.

**ΠΑΠΑΚΙ:** Δε μου ακούγεται και πολύ καλό αυτό για σταδιοδρομία.

(απευθύνεται σε μια καλοντυμένη, όμορφη γυναίκα) Με συγχωρείτε, κυρία μου, τι δουλειά κάνετε;

**ΓΥΝΑΙΚΑ 2** Είμαι γραμματέας.

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** Έχει πλάκα;

**ΓΥΝΑΙΚΑ 2:** Μόνο όταν λείπω σε άδεια.(φεύγει βιαστικά)

**ΠΑΠΑΚΙ:** Ορίστε: μάθαμε κάτι. Η άδεια έχει μεγαλύτερη πλάκα απ' τη δουλειά.

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** Ίσως αυτό πρέπει να κάνουμε κι εμείς: να είμαστε μονίμως σε άδεια.

**ΠΑΠΑΚΙ:** Νομίζω ότι για να πάρεις άδεια, πρέπει πρώτα να δουλέψεις.

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** Μπα;

**ΠΑΠΑΚΙ:** Απ' ότι είπε η πρώτη κυρία που γνωρίσαμε, πρέπει να βγάλουμε χρήματα.

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** Ναι, αλλά, αυτό δεν έχει πλάκα. Γιατί να το κάνουμε;

**ΠΑΠΑΚΙ:** Δεν είμαι σίγουρο.

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** (σταματά μια άλλη γυναίκα) Με συγχωρείτε, κυρία μου. Εργάζεστε;

**ΓΥΝΑΙΚΑ3 :** Συνεχώς. Είμαι μητέρα.

**ΠΑΠΑΚΙ:** Έχει πλάκα αυτό που κάνετε;

**ΓΥΝΑΙΚΑ3:** Θα έχει αργότερα, όταν θα μεγαλώσουν τα παιδιά μου.

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** Όλα είναι τόσο μπερδεμένα! Η μόνη περίπτωση να έχει πλάκα όταν δουλεύεις, είναι όταν είσαι σε άδεια.

**ΠΑΠΑΚΙ:** (γράφει στο σημειωματάριο και διαβάζει δυνατά) Ούτε και το να'σαι μητέρα έχει πλάκα, εκτός αν έχουν μεγαλώσει τα παιδιά σου.

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** Γιατί; έχει πλάκα να'σαι γιατρός; ώσπου ν' αρχίσεις να δουλεύεις , η ζωή σου έχει σχεδόν τελειώσει.

(μια γυναίκα που σπρώχνει ένα καρότσι με παλιοπράγματα ,έρχεται και κάθεται δίπλα τους στο παγκάκι)

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** Με συγχωρείτε ,κυρία μου. Τι δουλειά κάνετε;

**ΓΡΙΑ:** (μασουλάει ένα μήλο από το καρότσι) Είμαι άστεγη.

**ΠΑΠΑΚΙ:** Πρέπει να έχεις πάει σχολείο για να γίνεις άστεγος ή μπορεί να το κάνει ο καθένας;

**ΓΡΙΑ** Τι παριστάνετε εσείς οι δύο; Τους εξυπνάκηδες;

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** Εγώ είμαι ένας μπουφάκος.

**ΠΑΠΑΚΙ:** Κι εγώ ένα παπάκι.

**ΓΡΙΑ:** Αυτό είναι ολοφάνερο....ακόμα και για μια γριά σαν κι εμένα. Με συμπαθάτε που σας έβαλα τις φωνές, αλλά είμαι συγχυσμένη.....μου' κόψαν το επίδομα.

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** Τι είναι το επίδομα;

**ΓΡΙΑ:** Χρήματα που σου δίνουν όταν δε δουλεύεις.

**ΠΑΠΑΚΙ:** Δε δουλεύεις και πληρώνεσαι;

**ΓΡΙΑ** (γνέφει καταφατικά)

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** Μήπως θα έπρεπε αυτό να το κάνουμε κι εμείς;

**ΓΡΙΑ :** Μην το κάνετε. Η κυβέρνηση μπορεί να σας κόψει το επίδομα στο άψε- σβήσε.

**ΠΑΠΑΚΙ:** Εσάς γιατί σας το έκοψαν;

**ΓΡΙΑ :** (καπνίζοντας) Γιατί είπα ψέματα για το πόσα παιδιά έχω.

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** Και πόσα έχετε;

**ΓΡΙΑ :**Κανένα. (σηκώνεται και φεύγει)

**ΠΑΠΑΚΙ:**( γράφει στο σημειωματάριό του. Μετά συμπεραίνει ) Τι παράξενος που είναι ο κόσμος! Πληρώνεσαι όταν δουλεύεις, αλλά κι όταν δεν δουλεύεις.....

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** Κι όλοι δουλεύουν για να βγάλουν χρήματα, αλλά κανένας δε διασκεδάζει βγάζοντας χρήματα.

**ΠΑΠΑΚΙ:** Πλάκα μπορεί να έχει το να ξοδεύεις αυτά τα χρήματα. Ας ψάξουμε, λοιπόν, να βρούμε μια δουλειά που, κάνοντάς την, θα έχουμε να ξοδεύουμε πολλά χρήματα.

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** Μεγαλοφυές !

**ΠΑΠΑΚΙ:** Τι άλλο περιμένεις από μια μεγαλοφυή πάπια;

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** (σε μια όμορφη κοπέλα που πάει το σκυλί της βόλτα) Με συγχωρείτε, κοπέλα μου, μπορείτε να μας πείτε ποιος κατά τη γνώμη σας βγάζει τα περισσότερα χρήματα;

**ΚΟΠΕΛΑ:** Οι σταρ του κινηματογράφου.

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** Και πού πρέπει να πάει κανείς για να γίνει σταρ του κινηματογράφου;

**ΚΟΠΕΛΑ:** Στο Χόλιγουντ!

## ΣΤΟ ΧΟΛΙΓΟΥΝΤ

(Έτσι το παπάκι και ο Μπουφάκος κατευθύνονται στην είσοδο ενός τεράστιου κινηματογραφικού στούντιο)

**ΡΕΞΕΨΙΟΝΙΣΤ:** Τι μπορώ να κάνω για σας;

**ΠΑΠΑΚΙ:** Θέλουμε να γίνουμε σταρ του κινηματογράφου.

**ΡΕΞΕΨΙΟΝΙΣΤ:** Θ' αστειεύεστε, βέβαια!

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** Μιλάμε πολύ σοβαρά. Αυτή η δουλειά έχει περισσότερα χρήματα από το να είσαι άστεγος.

**ΡΕΞΕΨΙΟΝΙΣΤ:** (γελά) Πάντως, δεν μπορώ να πω, έχετε χιούμορ. Ακούστε παιδιά, πρέπει να βρείτε έναν ατζέντη.

**ΠΑΠΑΚΙ:** Τι είναι ατζέντης;

**ΡΕΞΕΨΙΟΝΙΣΤ:** Ο ατζέντης είναι κάποιος που σας βρίσκει δουλειά σε ταινίες.

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** Και πού μπορούμε να βρούμε έναν ατζέντη;

**ΡΕΞΕΨΙΟΝΙΣΤ:** Βρίσκοντας δουλειά σε ταινίες. Τότε ο ατζέντης θα δει τη δουλειά σας και θα μπορέσει να σας αναλάβει.

**ΠΑΠΑΚΙ:** Αν καταλάβαμε καλά, πρέπει να βρούμε δουλειά πριν βρούμε τον άνθρωπο που θα μπορεί να μας βρει δουλειά;

**ΡΕΞΕΨΙΟΝΙΣΤ:** Έτσι είναι αυτή η δουλειά.

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** Νομίζω ότι σε λάθος δουλειά προσπαθούμε να μπούμε. Πάμε να φύγουμε. Μας περιμένει πολλή δουλειά ακόμα.

## ΣΤΟ ΠΑΡΚΟ

(Ξαναβγαίνουν στο δρόμο και συνεχίζουν τις ερωτήσεις στους διαβάτες. Τους ρωτούν για τη ζωή τους, για τη δουλειά τους, για τα πράγματα που αποκτούν, για το τι νόημα είχε ο τρόπος ζωής τους. Η τελευταία ερώτηση συνήθως εκνεύριζε τους ανθρώπους που έφευγαν βρίζοντας τους δύο φίλους. Στο τέλος οι δύο φίλοι εξουθενωμένοι κάθονται σε ένα παγκάκι και κάνουν απολογισμό. Το παπάκι φορά τα γυαλιά του και διαβάζει τις τελευταίες σημειώσεις του)

**ΠΑΠΑΚΙ:** Είναι η εκατοστή πεντηκοστή τρίτη φορά μέσα σε τέσσερις μέρες που με λένε χαζή πάπια.

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** Κι εμένα ηλίθιο μπούφο. Όλοι οι άνθρωποι μου λένε να σταματήσω τις ανόητες ερωτήσεις και να γίνω ένας κανονικός μπούφος σαν όλους τους μπούφους.

**ΠΑΠΑΚΙ:** Μέχρι τώρα έχουμε μιλήσει σε εκατόν σαράντα επτά ανθρώπους. Όλοι δουλεύουν για να βγάλουν χρήματα και καμιά δουλειά δεν έχει πλάκα.

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** Μόνο όταν τα ξοδεύουν για να 'αποκτήσουν αυτοκίνητα, σπίτια και πισίνες στην Καλιφόρνια.

**ΠΑΠΑΚΙ:** Σωστά. Όμως και τότε ακόμα δεν τα χαίρονται γιατί τα χρωστάνε. Οι περισσότεροι άνθρωποι ζουν μέσα στην αγωνία μήπως δεν μαζέψουν τα



χρήματα για τις δόσεις τους, κι έτσι χάσουν όλα αυτά τα πράγματα που δεν είναι δικά τους.

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** Όποιον άνθρωπο ρώτησα γιατί δεν αλλάζει δουλειά ,μου είπε ότι αυτό έκανε πάντα, ή ότι δεν ξέρει να κάνει τίποτε άλλο.

**ΠΑΠΑΚΙ:** Διακόσιοι είκοσι τρεις άνθρωποι είπαν ότι δουλεύουν στους υπολογιστές. Εγώ δεν ξέρω καλά καλά τι είναι ένας υπολογιστής.

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** Η πλησιέστερη ερμηνεία που μπορώ να δώσω, είναι ότι πρόκειται για ένα μηχανήμα που σκέφτεται για λογαριασμό των ανθρώπων.

**ΠΑΠΑΚΙ:** Αυτοί οι υπολογιστές είναι σαν άνθρωποι. Αναρωτιέμαι αν θα καταλήξουν ποτέ να έχουν αυτοκίνητα, σπίτια και πισίνες .(κοιτά το σημειωματάριό του) Επτακόσιοι τριάντα άνθρωποι είπαν πως τους φοβίζονται οι αλλαγές κι ότι νιώθουν ασφαλείς μ' αυτό που κάνουν.....έστω κι αν δεν τους αρέσει

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** Φαντάζομαι πως, αν όλοι αυτοί οι άνθρωποι ήταν πάπιες, θα προτιμούσαν να πουν πα-πα αντί να τους διώξουν απ' το αγρόκτημα....

**ΠΑΠΑΚΙ:** (συμφωνεί) Κι αν ήταν μπούφοι, θα έλεγαν μπου, ακόμα κι αν προτιμούσαν να λένε μπα...

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** Πρέπει να παραδεχτώ ότι συχνά νιώθω μόνος χωρίς τους άλλους μπούφους.....Όχι πως εσύ δεν είσαι καλός φίλος....

**ΠΑΠΑΚΙ:** Σε καταλαβαίνω. Κι εγώ νιώθω μόνος χωρίς τις άλλες πάπιες.

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** (αναστενάζει) Έτσι μου' ρχεται καμιά φορά να σταματήσω να μπα, ν' αρχίσω να λέω.....(κάνει προσπάθεια να πει μπου) ....και να γυρίσω πίσω για να ζήσω αρμονικά με τους άλλους μπούφους.

**ΠΑΠΑΚΙ:** (αναστενάζει) Όλη την προηγούμενη εβδομάδα προσπάθησα να πω πα-πα( το πα-πα του ήταν κοντά στο πι-πι, αλλά και το πιο κοντινό στο πα-πα, πι-πι που είχε πει.)

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** Το είπες.....σχεδόν.

**ΠΑΠΑΚΙ:** Έχω δουλέψει πάρα πολύ πάνω σ' αυτό, αλλά είναι σαν να πνίγομαι κάθε φορά που το λέω.

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** (λυπημένα) Έχεις συνειδητοποιήσει τι λέμε;

**ΠΑΠΑΚΙ:** Ναι! Να γυρίσουμε πίσω και να γίνουμε όπως όλοι οι άλλοι.

## Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΜΕ ΤΟ ΑΓΑΛΜΑ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

**ΦΩΝΗ:** Θα 'λεγα, πριν το κάνετε ,να το ξανασκεφτείτε1  
(κοιτάζουν γύρω, όμως δεν βλέπουν κανέναν)

**ΠΑΠΑΚΙ:** Ει, εσύ που δεν μπορούμε να σε δούμε. Είσαι ακόμα εδώ;

**ΦΩΝΗ:** Εδώ είμαι. Το βράδυ, αν 'ρθείτε πάλι εδώ, σ' όλα σας τα διλήμματα , απάντηση θα βρείτε. .

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** (απορημένα) Είναι αλήθεια όλα αυτά ; Μήπως τα φανταστήκαμε ; Μα ,όχι , αφού ακούσαμε τη φωνή και οι δύο.

**ΠΑΠΑΚΙ:** Άραγε πρέπει να πάμε απόψε;

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** Αυτή η φωνή έδειξε ότι μπορεί να δώσει απαντήσεις σε πολλά πράγματα που δεν καταλαβαίνουμε. Γάιδαρο που μας τον χαρίζουν, τι τον κοιτάμε στα δόντια;

(ξανάρχονται το βράδυ)

**ΠΑΠΑΚΙ:** Δε με τρελαίνει η ιδέα να γνωρίσω μια φωνή μες στο σκοτάδι.

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** Όσο γι' αυτό, τα 'χω ψιλοπαίξει κι εγώ. Μην ανησυχείς, όμως. Εγώ βλέπω στο σκοτάδι, οπότε, αν με δεις να τρέχω, σου συνιστώ να κάνεις κι εσύ το ίδιο.

**ΠΑΠΑΚΙ:** Μιας κι ήρθαμε, ας ρίξουμε μια ματιά

**ΦΩΝΗ:** Ει, εσείς

**ΠΑΠΑΚΙ:** Και τώρα τρέχουμε;

**ΦΩΝΗ:** Το φόβο αφηφήστε,. Το σώμα και το πνεύμα σας, ελεύθερα αφήστε. ( βλέπουν με έκπληξη να τους μιλά το άγαλμα της Ελευθερίας )

**ΠΑΠΑΚΙ:** Εσύ μας μίλησες σήμερα στο πάρκο;

**ΑΓΑΛΜΑ:** Ναι, εγώ. Δεχτείτε τη συμπάθεια και την εκτίμησή μου.

**ΠΑΠΑΚΙ:** Μα δεν κάναμε τίποτα ιδιαίτερο! Γιατί να μας εκφράσεις την εκτίμησή σου;

**ΑΓΑΛΜΑ:** Γιατί δεν είναι εύκολο καθόλου να διαφέρεις. Στον τόπο αυτό με στήσανε, πριν από τρεις αιώνες, άνθρωποι που τολμήσανε κι αυτοί να διαφέρουν. Είπαν πως οι άνθρωποι για πάντα θα υποφέρουν, αν δεν παλεύουν στη ζωή, για την ελευθερία και για την ολοκλήρωση.

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** Συγγνώμη αλλά..... εμείς δε συναντήσαμε γύρω μα και πολλούς ολοκληρωμένους ανθρώπους. Όλο και κάτι τους έλειπε ....όλο και κάτι τους φόβιζε ή τους ανησυχούσε.

**ΑΓΑΛΜΑ:** Σ' αυτό δεν έχεις άδικο! Πίστεψαν λανθασμένα πως μοιάζει η ολοκλήρωση με την επιτυχία. Πίσω απ' το χρήμα τρέχοντας, ξεχάσαν τη διαδρομή και την αφετηρία. **ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** Το προσέξαμε αυτό. Επίσης προσέξαμε ότι δεν έχει και τόση πλάκα.

**ΑΓΑΛΜΑ:** Το χιούμορ συρρικνώνεται, όταν κανείς λοξοδρομεί και δεν ολοκληρώνεται..

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** Και πώς ολοκληρώνεσαι;

### ΤΡΑΓΟΥΔΙ (ΑΓΑΛΜΑ)

Τον εαυτό σου μάθε να ακούς  
Να δέχεσαι, να αγαπάς και να πιστεύεις.  
Στο πρόσωπο του γείτονα, του φίλου σου,  
Αντανακλάται η αγάπη κι επιστρέφει.

Μ' ένα μπουκάλι μοιάζεις όσο ζεις  
Που αν το γέμισες μ' αγάπη ως το πώμα  
Ελεύθερος και άφοβος στάσου στους ανέμους  
Στη τρικυμία και στο θάνατο ακόμα

Μα αν μ' αγάπη ως απάνω δεν το γέμισες  
Κι ήρθες να ζήσεις σε τούτο τον αιώνα  
Το μίσος και οι φόβοι σου θα μπουν μες το μπουκάλι  
Θά' σαι ένα φύλλο που θα τρέμει στο χειμώνα

**ΠΑΠΑΚΙ:** Εμείς είδαμε πολύ φόβο στη ζωή των ανθρώπων.

**ΑΓΑΛΜΑ:** Ναι, γιατί λίγοι άνθρωποι αλλάζουν κι ωριμάζουν. Οι πιο πολλοί μες στα καλούπια τους κολλάνε, κι ελάχιστοι, όπως εσείς, τα σπάνε. (στο Μπουφάκο): Εσύ ριψοκινδύνεψες να μην είσαι πια μπούφος.

(στο παπάκι): Κι εσύ, παπί.

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** Μπορεί και στ' αλήθεια να κάναμε κάτι ιδιαίτερο.

**ΑΓΑΛΜΑ:** Τολμήσατε, ρισκάρτε τα πάντα, ξεφύγατε απ' τα μέτρα τα κοινά. Μόνο έτσι καταφέρατε να γίνετε αυτό που είστε: όντα αυθεντικά.. Είστε άξιοι θαυμασμού Κι αυτό σας απελευθερώνει απ' όλα τα ταμπού

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** (γεμάτος ενέργεια. Παίρνει βαθιά ανάσα, φουσκώνει τα φτερά του) Είμαι ελεύθερος!!! Ελεύθερος απ' όλα τα ταμπούουουουουου!!!!

-----

## **Β. Ο ΚΟΥΚΟΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΤΟΥ ΑΡΕΣΕ ΝΑ ΚΑΝΕΙ ΚΟΥΚΟΥ**

**Πρόσωπα:** Κούκος(Κοκός), σκιουρίτσα, Μπουφάκος, πουλιά δάσους(κότσυφας, κίσσα, κόρακας), αηδόνι, εξωτικά πουλιά(καναρίνια, παπαγάλοι, χελιδόνια), κοκκινολαίμης ,λύρα, ρολόι –κούκος

### **ΣΤΟ ΔΑΣΟΣ**

(Ο κούκος Κοκός ξυπνά κι αρχίζει το πρωινό του τραγούδι)

**ΚΟΚΟΣ:** Κούκου, κούκου.(καθώς βγάζει ένα σκουλήκι από το χώμα, προσέχει μια σκιουρίτσα που θάβει ένα καρύδι σε μια τρύπα .Κάποια στιγμή βλέπει τον Κοκό )

**ΣΚΙΟΥΡΙΤΣΑ:** Θάβω ένα καρύδι για το χειμώνα

**ΚΟΚΟΣ:** Κούκου, κούκου.!

**ΣΚΙΟΥΡΙΤΣΑ:** (ενοχλημένη) Όλοι οι σκίουροι το κάνουν αυτό. Κι εσύ δε χρειάζεται να μου λες κούκου.....το βρίσκω πολύ ειρωνικό εκ μέρους σου.(φεύγει νευριασμένη)

**ΚΟΚΟΣ:** (μένει άναυδος) Ειρωνικό; είπε ειρωνικό; Μα μόνο κούκου μπορώ να πω.(στριφογυρίζει διαρκώς και σκέφτεται) Μα γιατί να έχω γεννηθεί μ' ένα τόσο ανόητο τραγούδι όσο το κούκου;

Το κούκου μου δεν έχει καμία ομορφιά. Δεν ξανακάνω κούκου πια.

(Το άλλο πρωί πάει να πει κούκου από συνήθεια , αλλά το πνίγει. Δεν έχει τι να τραγουδήσει και είναι στενοχωρημένος .Ξαφνικά του έρχεται μια ιδέα )

**ΚΟΚΟΣ:** Το βρήκα: θα ακούω τα άλλα πουλιά, κι αν κάποιο απ' αυτά πει ένα τραγούδι που μ' αρέσει, θα το κάνω δικό μου. (εκεί δίπλα τον παρακολουθεί ο Μπουφάκος από ώρα)

**ΜΠΟΥΦΑΚΟΣ:** Σε καταλαβαίνω. Είχα κι εγώ κάποιο πρόβλημα με το τραγούδι μου. Για πολύ καιρό δυσκολευόμουν αφάνταστα να πω το μπου, αλλά τώρα το μπου μου έρχεται πολύ φυσικά και παίζει πολύ σημαντικό ρόλο στη ζωή μου. Μπου μπου μπου

**ΚΟΚΟΣ:** ( κάνει προσπάθεια να πει μπου, αλλά δεν τα καταφέρνει) ου ου ου ου.....( δεν του αρέσει το τραγούδι του) Πολύ χαζό τραγούδι. Άσε που κινδυνεύω να μου κολλήσουν το όνομα ` ούος ` που είναι πολύ λιγότερο αξιοπρεπές από το <κούκος>.Θα πάω να ρωτήσω άλλα πουλιά.

(Ο Κοκός συναντά ένα κόρακα, μια κίσσα, έναν κότσυφα . Όμως απογοητεύεται .Καταλήγει σε μια σιταρήθρα. Μιμείται το<σίτα> ,αλλά του βγαίνει απαίσια το <ρήθρα>. Αφού δοκίμασε πολλά τραγούδια πουλιών, κι αφού κανένα δεν του άρεσε , σκέφτηκε)

**ΚΟΚΟΣ:** Θα βρω ένα όμορφο τραγούδι και θα το κάνω δικό μου, ακόμα κι αν χρειαστεί να κάνω το γύρο του κόσμου. Το γύρο του κόσμου; Αυτό είναι! Θα πετάξω σ' όλο τον κόσμο και, δεν μπορεί, θα βρω αυτό ακριβώς το τραγούδι που ψάχνω.

## Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΜΕ ΤΟ ΑΗΔΟΝΙ

(φτάνει στο Λονδίνο, όπου γνωρίζει ένα αηδόνι κι ενθουσιάζεται από το όμορφο τραγούδι του)

### ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΑΗΔΟΝΙΟΥ

Πετώ, λαλώ, υμνώ τη ζωή  
 Λαλώ, υμνώ την αναπνοή  
 της ώρας, της μέρας, της κάθε στιγμής  
 του ήλιου, τ' αγέρα, της μάνας μου γης.

Πετώ, λαλώ, υμνώ τη ζωή.  
 Λαλώ, υμνώ την αναπνοή  
 Ξυπνάτε, πετάτε, κοιμάται εντός  
 του ονείρου ο πόθος ο πιο δυνατός.

Πετώ, λαλώ, υμνώ τη ζωή.  
 Λαλώ, υμνώ την αναπνοή  
 Πέτα και κάψε στου ήλιου το φως  
 Τα βάρη και γίνε αέρας κι ανθός.

**ΚΟΚΟΣ:** Τραγουδάς υπέροχα!!

**ΑΗΔΟΝΙ:** Σ' ευχαριστώ πολύ. Το τραγούδι μου αρέσει πολύ στους ανθρώπους. Δεν είναι λίγα τα τραγούδια που έχουν γράψει οι άνθρωποι προς τιμήν μου

**ΚΟΚΟΣ:** Αλήθεια; Δεν έχω γνωρίσει ξανά άλλο πουλί που να του κάνουν τέτοιες τιμές. Σε παρακαλώ, ας τραγουδήσουμε παρέα!

(Ο Κοκός προσπαθεί να μιμηθεί το τραγούδι του αηδονιού αλλά δεν τα καταφέρνει. Το αηδόνι βαριέται και φεύγει. Ο Κοκός απογοητεύεται)

**ΚΟΚΟΣ:** Δεν πρόκειται να το πω ποτέ σωστά. Ακόμα κι αν το δοκιμάζω ως τη στιγμή που θ' αφήσω το μάταιο τούτο κόσμο. Πρέπει να ψάξω περισσότερο

(Ταξιδεύει παντού. Στα Κανάρια νησιά τιτιβίζει με τα καναρίνια. Στην Αφρική κρώζει με τους παπαγάλους. Στην Αμερική τερετίζει με τα χελιδόνια. Όμως κανένα τραγούδι δεν του ταιριάζει απόλυτα. Απογοητευμένος κάθεται στο κλαδί ενός δέντρου)

## Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΜΕ ΤΟΝ ΚΟΚΚΙΝΟΛΑΙΜΗ

**ΚΟΚΟΣ:** Πρέπει να το πάρω απόφαση ότι θα μείνω μουγκός για όλη μου τη ζωή. Είναι φρικτό να μην μπορώ να τραγουδήσω (κλαίει γοερά στον ώμο ενός κοκκινολαίμη)

**ΚΟΚΚΙΝΟΛΑΙΜΗΣ:** Ηρέμησε, φίλε μου. Τα αυτιά μου δεν αντέχουν τέτοιες συγκινήσεις. Γιατί χτυπιέσαι έτσι;

**ΚΟΚΟΣ:** Αυτό που μου συμβαίνει, φίλε μου, είναι φρικτό. Το τραγούδι μου είναι γελοίο, όμως, όσο κι αν προσπάθησα, δε βρήκα κανένα άλλο που να μου ταιριάζει. Δεν την αντέχω άλλο τέτοια ζωή (κλαίει)

**ΚΟΚΚΙΝΟΛΑΙΜΗΣ:** Ωχ! Μην αρχίζεις πάλι. Άκου με λίγο .Θα τραγουδήσω για χάρη σου το καλύτερο τραγούδι μου. Ποιος ξέρει, μπορεί και να σου ταιριάζει .

### ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΚΟΚΚΙΝΟΛΑΙΜΗ

Κόκκινη, κόκκινη, κόκκινη μέρα,  
Ραντίζει ο ήλιος όλη τη σφαίρα  
Σφυρίζει ο άνεμος "ώρα καλή"  
Λημέρια νέα ζητά η ψυχή.  
Κόκκινη, κόκκινη, κόκκινη μέρα,

Κόκκινη, κόκκινη, κόκκινη σφαίρα  
Στρόβιλοι γύρης με παν' δώθε πέρα  
Στήνουμε άστατο τρελό χορό  
Κουκίδες κόκκινες στον ουρανό.  
Κόκκινη, κόκκινη, κόκκινη μέρα

**ΚΟΚΟΣ:** Το τραγούδι σου είναι υπέροχο.....αλλά.....δε μου κάνει. Αντίο... και σ' ευχαριστώ .

**ΚΟΚΚΙΝΟΛΑΙΜΗΣ:** Έι, περίμενε ένα λεπτό. Ξέρεις έχω ταξιδέψει πολύ . Κάποτε στην Αυστραλία συνάντησα ένα πουλί ,που λεγόταν λύρα .Αυτό μπορούσε να μιμηθεί όλα τα πλάσματα, ακόμα και τα μηχανικά πράγματα.

**ΚΟΚΟΣ:** Δεν πιστεύω στ' αυτιά ,μου. Αλήθεια μου λες; Έφυγασααα

### Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΜΕ ΤΗ ΛΥΡΑ

(Ο Κοκός φτάνει στην Αυστραλία, βρίσκει τη λύρα ,της λέει την ιστορία του και παρακολουθεί τις τέλειες μιμήσεις της)

**ΛΥΡΑ:**(στριγκλίζει όπως η ύαινα, σκούζει όπως ο λύκος, μιμείται το άναμμα της μηχανής ενός αυτοκινήτου ,το θόρυβο ενός αεροπλάνου.....)

**ΚΟΚΟΣ:** (ενθουσιάζεται στην αρχή μετά χάνει τη μιλιά του και απελπίζεται) Δε θα μπορέσω ποτέ να φτάσω σ' αυτή την τελειότητα !

**ΛΥΡΑ:** Μην απελπίζεσαι! Θα σου πω κάτι που δεν έχω ξαναπεί σε κανέναν άλλον: Είμαι εντελώς απογοητευμένη απ' τη ζωή μου! Δεν έχω κάποιο δικό μου τραγούδι. Ούτε καν ένα κούκου! Δεν ξέρω αν είμαι η στριγκλιά μιας ύαινας, το σκούξιμο ενός λύκου, ο ήχος της μηχανής ενός αυτοκινήτου ή ο θόρυβος ενός αεροπλάνου. Δεν έχω ταυτότητααααα(κλαίει)

**ΚΟΥΚΟΣ:** Έλα ,μην κάνεις έτσι! Σκέψου να ήσουν αναγκασμένη να λες μόνο κούκου!

**ΛΥΡΑ:** Θα ήμουν πολύ ευτυχισμένη αν μπορούσα να λέω κούκου. Τουλάχιστον θα ήξερα ποια είμαι!

**ΚΟΚΟΣ:** Μα, αυτό είναι ειρωνικό κελάηδημα!

**ΛΥΡΑ:** Όχι, αν δε θες να ειρωνευτείς αυτόν που του λες κούκου. Αν αυτός νομίζει ότι τον ειρωνεύεσαι τότε το πρόβλημα είναι δικό του ,όχι δικό σου.

**ΚΟΚΟΣ:** Όσο κι αν σκέφτηκα, δεν το είχα δει ποτέ έτσι!

**ΛΥΡΑ:** Επιπλέον, μπορεί να μην άρεσε σ' εκείνη τη σκιουρίτσα το τραγούδι σου, αλλά αρέσει σε πολλούς άλλους.

**ΚΟΚΟΣ:** Και ποιοι είναι αυτοί οι πολλοί άλλοι;

**ΛΥΡΑ:** Θα σου δείξω.

(πετούν μαζί και φτάνουν σε μια γειτονιά. Κάθονται στο περβάζι ενός σπιτιού)

**ΛΥΡΑ:** Κοίτα μέσα

**ΚΟΚΟΣ:** Δε βλέπω τίποτα

**ΛΥΡΑ:** Εκείνο το ρολόι στον απέναντι τοίχο.

**ΚΟΚΟΣ:** Έχω ξαναδεί ρολόγια.

**ΛΥΡΑ:** Ναι ,αλλά όχι σαν κι αυτό

(τότε το από το ρολόι βγήκε ένας ξύλινος κούκος που έκανε 5 φορές κούκου και ξαναμπήκε μέσα.)

**ΚΟΚΟΣ:** Αυτό το ξύλινο πράγμα κάνει όπως εγώ.

**ΛΥΡΑ:** Ακριβώς! Αυτό σημαίνει ότι το τραγούδι σου αρέσει στους ανθρώπους.

**ΚΟΚΟΣ:** Και πόσα τέτοια ρολόγια πιστεύεις ότι υπάρχουν ;

**ΛΥΡΑ:** Επειδή αρέσει στους ανθρώπους να αντιγράφουν πράγματα, θα πρέπει να υπάρχουν χιλιάδες τέτοια ρολόγια στον κόσμο.

**ΚΟΚΟΣ:** Θες να πεις ,χιλιάδες ξύλινα πουλιά που με μιμούνται;

**ΛΥΡΑ:** Ακριβώς! Έχω πάει σε πολλά μέρη, και πουθενά δεν έχω δει ρολόι απ' το οποίο να πετάγεται μια καρδερίνα, ένα αηδόνι ή μια λύρα και να τραγουδάει.

**ΚΟΚΟΣ:** Δεν είναι δυνατόν! Ταξίδεψα σ' όλο τον κόσμο προσπαθώντας να γίνω κάποιος άλλος, τη στιγμή που .....που.....

**ΛΥΡΑ:** ...Τη στιγμή που ήσουν όμορφος όπως ήσουν.

**ΚΟΚΟΣ:** Τότε και το τραγούδι μου ....είναι όμορφο! Είναι το ωραιότερο τραγούδι γιατί απλούστατα είναι.....

**ΚΟΚΟΣ-ΛΥΡΑ:** Δικό μου- δικό σου

**ΚΟΚΟΣ:** Έλα φίλη μου , ας το τραγουδήσουμε μαζί.

### ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΚΟΚΟΥ

Κουκού, κουκού κουκούλι από ψέμα  
Σπάσε και κύλα νέο αίμα  
Δώσε πνοή, δώσε ρυθμό  
Σ' αυτό το γνώριμο σκοπό

Κουκού, τον βρήκα τον ήχο  
Κουκού , και λύνω το γρίφο.  
Ποιος είμαι, τι θέλω και τι αγαπώ.  
Κουκού: θέλω να είμαι εγώ!!!

-----

## Γ.Ο ΠΙΟ ΜΙΚΡΟΣ -ΜΙΚΡΟΣ ΠΕΤΑΛΟΥΔΟΣ

**Πρόσωπα:** Ατζαμούλης, Ο πιο μικρός- μικρός πεταλούδος, κολιμπρί, Μπάρμπαρα Λου, λιοντάρι, λέαινα, λεμούριος.

### ΚΑΠΟΥ ΣΤΟ ΔΑΣΟΣ

(Ο Ατζαμούλης, το ζωτικό του δάσους, καταγράφει στο αρχείο του κάθε νεογέννητη πεταλούδα. Είναι ξημέρωμα, είναι πολύ κουρασμένος, νυστάζει, θέλει να τελειώνει . Βλέπει να έχει απομείνει μόνο μια μικρή πεταλούδα για καταγραφή)

**ΑΤΖΑΜΟΥΛΗΣ :** (Χασμουριέται) Μένει μόνο αυτή η μικροσκοπική πεταλουδίτσα....και τέλος για σήμερα. Για να δούμε: Φύλο: αρσενικό, όνομα: ε...δε θέλει και πολύ ρώτημα: ο πιο μικρός- μικρός πεταλούδος, ...είδος: εεεεε.....ωχ ο άτυχος μικρούλης είναι απ' αυτούς που ζουν μόνο μια μέρα. Και τώρα ; πώς του το λένε;

( στον πεταλούδο που έχει στο μεταξύ ξυπνήσει και δοκιμάζει τα φτερά του)Δε μ' αρέσει που πρέπει να στο πω εγώ αυτό, αλλά είναι η δουλειά μου: ανήκεις σ' ένα είδος πεταλούδας που ζει μόνο μια μέρα.

**Ο Π.Μ.Μ Π:** ( σταματά να δοκιμάζει τα φτερά του, μένει στη θέση του)Δεν είναι και τα καλύτερα νέα στον κόσμο.

**ΑΤΖΑΜΟΥΛΗΣ:** (μουρμουρίζει, γνέφοντας συμπονετικά )Έτσι είναι η ζωή, ακόμα κι αν είναι σύντομη....

**Ο Π Μ.Μ Π:** Πάντως δε διάλεξες ωραίο τρόπο να μου πεις αυτά τα νέα. Έπρεπε ν' αρχίσεις λέγοντας:<Ωραία μέρα σήμερα!>, οπότε εγώ θα σου απαντούσα: <Όντως!>.'Υστερα θα' λεγες:<Καλωσόρισες στον τόσο ωραίο κόσμο μας!>, οπότε εγώ θα σ' ευχαριστούσα κι εσύ θα συνέχιζες:<Κάποιοι, βέβαια, ζουν λιγότερο χρόνο από άλλους, αλλά συνεισφέρουν περισσότερο>. Και τότε θα μου το' σκαγες το παραμύθι. Ότι , δηλαδή, έχω μόνο μια μέρα ζωή

**ΑΤΖΑΜΟΥΛΗΣ:** Θα μπορούσα, δε λέω, αλλά επειδή έχεις μόνο μία μέρα, δεν ήθελα να χαράμισω το χρόνο σου.

**Ο Π Μ.Μ Π:** Σε συγχωρώ. Τι άλλο θα μπορούσα να περιμένω από κάποιον που ονομάζεται Ατζαμούλης;(σκέφτεται) Μου μένει λοιπόν μια μέρα! Ας μπορούσα τουλάχιστον να δω όσο πιο πολλά πράγματα γίνεται απ' τον κόσμο!....'Όμως , δεν ξέρω από πού ν' αρχίσω!

**ΑΤΖΑΜΟΥΛΗΣ:** Μιας και τόσο έξυπνα μ' έκανες να νιώσω ένοχος για τον τρόπο με τον οποίο σου είπα τα νέα, θα σε γυρίσω σ' όλα τα συναρπαστικά μέρη του κόσμου

**Ο Π Μ.Μ Π:** (πάει ενθουσιασμένος να πετάξει, αλλά θυμάται πως ο Ατζαμούλης δεν μπορεί να πετάξει) Πως θα ταξιδέψουμε;

**ΑΤΖΑΜΟΥΛΗΣ:** Νοερά. Μπορείς να μεταφέρεις το σώμα σου εκεί όπου βρίσκεται το πενήντα ένα τοις εκατό του μυαλού σου.

**Ο Π Μ. Μ Π:** Εννοείς ότι αν σκεφτώ ένα μέρος, μπορώ να βρεθώ εκεί;

**ΑΤΖΑΜΟΥΛΗΣ:** (νεύει καταφατικά)

**Ο Π Μ.Μ Π:** Ναι, αλλά θα μπορέσω να βρεθώ εκεί ολόκληρος; Και το εκατό τοις εκατό μου;

**ΑΤΖΑΜΟΥΛΗΣ:** Μη με μπερδεύεις. Απλώς ,κλείσε τα μάτια σου και φαντάσου ότι βρίσκεσαι στο ανάκτορο των Βερσαλλιών ,στη Γαλλία



## ΣΤΙΣ ΒΕΡΣΑΛΛΙΕΣ.

**Ο Π Μ.Μ Π:** (κλείνει τα μάτια και σκέφτεται 'Βερσαλλίες'. Τα ανοίγει και βρίσκεται στους κήπους των Βερσαλλιών. Δίπλα του είναι ο Ατζαμούλης) Πιάνει!

**ΑΤΖΑΜΟΥΛΗΣ:** Και βέβαια πιάνει !Έχω γλιτώσει έτσι μια περιουσία σε αεροπορικά εισιτήρια

**Ο Π Μ.Μ Π:** Ωραίο μέρος!

**ΑΤΖΑΜΟΥΛΗΣ:** Βρισκόμαστε σ' έναν από τους ωραιότερους κήπους στον κόσμο. Δεν καταφέρνουν και πολλές πεταλούδες να δουν τις Βερσαλλίες.

**Ο Π Μ.Μ Π:** Μου φαίνεται πως πεινάω. Τι τρώνε οι πεταλούδες;

**ΑΤΖΑΜΟΥΛΗΣ:** Κάθεσαι πάνω στο φαγητό σου.

**Ο Π Μ.Μ Π:** Μα δεν μπορώ να φάω ένα λουλούδι ολόκληρο!

**ΑΤΖΑΜΟΥΛΗΣ:** Δεν τρως το λουλούδι, χαζέ! Ξετυλίγεις την προβοσκίδα σου και ρουφάς τον ιβίσκο.

( Ο Π Μ.Μ Π ρουφά το νέκταρ κι ευχαριστεί τον ιβίσκο)

**ΑΤΖΑΜΟΥΛΗΣ:** Τώρα τι θα ήθελες να κάνεις;

**Ο Π Μ.Μ Π:** Αφού έχω μόνο μια μέρα ζωής, θέλω να γευτώ όλα τα λουλούδια του κήπου.(έτσι δοκιμάζει όσο περισσότερα λουλούδια μπορεί. Κάθεται κουρασμένος και βλέπει δίπλα του μια πολύ χοντρή πεταλούδα που απομυζά ένα λουλούδι.) Δε θέλω να φανώ αγενής, αλλά είστε πολύ χοντρή για πεταλούδα.

**ΚΟΛΙΜΠΡΙ:** Προφανώς επειδή δεν είμαι πεταλούδα. Είμαι κολιμπρί!

**Ο Π Μ.Μ Π:** Με συγχωρείτε που σας είπα χοντρό-και μην το παίρνετε προσωπικά. Βλέπετε , γεννήθηκα μόλις σήμερα.

**ΚΟΛΙΜΠΡΙ:** Τότε, σας συγχωρώ που είστε ανόητος- και μην το παίρνετε προσωπικά.

**Ο Π Μ.Μ Π:** Χαίρομαι που γνώρισα ένα κολιμπρί, γιατί προσπαθώ να τους γνωρίσω όλους προτού τελειώσει ο χρόνος μου.(Το κολιμπρί τον κοιτάζει απορημένο) Ανήκω σ' ένα είδος που ζει μόνο μια μέρα.

**ΚΟΛΙΜΠΡΙ:** Με τόση μόλυνση που υπάρχει, δε θ' άντεχες και πολύ, ούτως ή άλλως.

**Ο Π Μ.Μ Π:** Όταν φύγω απ' αυτή τη ζωή, θέλω να νιώσω ότι όλοι είναι φίλοι μου. Γι' αυτό μήπως θα μπορούσατε να με συγχωρήσετε γι' αυτή τη μικρή λογομαχία που είχαμε;

**ΚΟΛΙΜΠΡΙ:** Φυσικά! Καμιά φορά , κουράζομαι απ' το να σβουρίζω τα φτερά μου όλη μέρα, και παρεκτρέπομαι.(κοιτά γύρω μην ακούει κανείς) Και είμαι λίγο χοντρό, εδώ που τα λέμε, ακόμα και για κολιμπρί.(φεύγει μακριά. Έρχεται ο Ατζαμούλης.)

**ΑΤΖΑΜΟΥΛΗΣ:** Δε θες να δεις κι άλλα πράγματα στον κόσμο;

**Ο Π Μ.Μ Π:** Μα βέβαια! Όμως, αυτό που θέλω να δω πιο πολύ απ' όλα, είναι άλλες πεταλούδες. Εδώ πέρα πρέπει να' ναι ακόμα μέσα στα κουκούλια τους, γιατί δε βρίσκω ούτε μια.

**ΑΤΖΑΜΟΥΛΗΣ:** Ίσως να τις αφάνισε αυτό το στρουμπουλό κολιμπρί.(ξαφνικά το πρόσωπό του φωτίζεται) Θα σε πάω σ' ένα μέρος στο Μεξικό όπου υπάρχουν περισσότερες πεταλούδες συγκεντρωμένες σ' ένα σημείο απ' οπουδήποτε αλλού στον κόσμο!( ο Πεταλούδος γουρλώνει τα

μάτια του με θαυμασμό) Κλείσε τα μάτια σου και σκέψου ένα δάσος με έλατα στην οροσειρά Σιέρα Μάδρε.

### ΣΤΗ ΣΙΕΡΑ ΜΑΔΡΕ-ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΜΕ ΤΗ ΜΠΑΡΜΠΑΡΑ ΛΟΥ

(Ο Π Μ.Μ Π ανοίγει τα μάτια του κι αντικρίζει μια πανέμορφη κοιλάδα και σμήνη πεταλούδες σ' αυτήν. Δίπλα του προσγειώνεται μια πολύ όμορφη πεταλούδα. Κοιτάζονται.)

**Ο Π Μ.Μ Π:** Με συγχωρείς που σε κοιτάζω, αλλά είσαι η πιο όμορφη πεταλούδα που έχω δει ποτέ μου.

**ΜΠΑΡΜΠΑΡΑ ΛΟΥ:** Κι εγώ το ίδιο σκεφτόμουν για σένα

**Ο Π Μ.Μ Π:** Υπάρχει κάτι που υποτίθεται ότι πρέπει να σ' το πω όταν γνωριστούμε καλύτερα, αλλά δεν έχω χρόνο. Έτσι, θα σ' το πω τώρα: Σ' αγαπώ.

**ΜΠ. ΛΟΥ:** Κι εγώ σ' αγαπώ.

**Ο Π Μ.Μ Π** (τρέμει από χαρά) Για ξαναπές το!

**ΜΠ. ΛΟΥ:** Σ' αγαπώ.

**Ο Π Μ.Μ Π:** Κανείς δε μιλάει έτσι στην περιοχή μου.

**ΜΠ. ΛΟΥ:** Έτσι μιλάνε στο Δυτικό Τέξας, χρυσό μου. (τον κοιτάζει τρυφερά) Σίγουρα είσαι τελείως διαφορετικός από τις άλλες πεταλούδες. Τα φτερά σου έχουν την πιο όμορφη απόχρωση πράσινου που έχω δει, κι είσαι και πολύ πιο μικροσκοπικός.

**Ο Π Μ.Μ Π:** Σ' ενοχλεί αυτό;

**ΜΠ. ΛΟΥ:** Το μέγεθος δε μετράει. Κάποια μικρά πράγματα είναι γεμάτα από αγάπη, και κάποια άλλα, που είναι μεγάλα, είναι άδεια.

(Ο Π Μ.Μ Π πεταρίζει από χαρά: δεν ήταν μόνο όμορφη, ήταν και έξυπνη)

Πώς και δε σ' έχω ξαναδεί στα μέρη μας;

**Ο Π Μ.Μ Π:** Μόλις βγήκα από το κουκούλι.

**ΜΠ. ΛΟΥ:** Εγώ γεννήθηκα πριν τέσσερις μέρες. Σ' ενοχλεί που είμαι μεγαλύτερή σου;

**Ο Π Μ.Μ Π:** Δεν έχει σημασία πόσο ζεις, αλλά πόσο διασκεδάζεις.

**ΜΠ. ΛΟΥ:** Εγώ έχω διασκεδάσει πολύ. Παντρεύτηκα δυο φορές.

**Ο Π Μ.Μ Π:** (μένει άναυδος) Γεννήθηκες πριν από τέσσερις μέρες και παντρεύτηκες ήδη δύο φορές; !!!

**ΜΠ. ΛΟΥ:** Ήταν πεταλούδες του τροπικού δάσους, κι ο καθένας τους είχε μόνο από δύο μέρες ζωή.

**Ο Π Μ.Μ Π:** Δηλαδή, δεν περίμενες ούτε μια μέρα!

**ΜΠ. ΛΟΥ:** Μπορείς να πεις ότι πεταλούδισα απ' τον έναν στον άλλον. Όταν γεννήθηκα, μου είπε η μαμά μου: <Μπάρμπαρα Λου, η ζωή είναι ένα σύντομο βαλς. Γι' αυτό βάλε τα παπούτσια σου και μπες στο χορό.>

**Ο Π Μ.Μ Π:** Εσύ, πάντως, χορεύεις γρήγορα.

**ΜΠ. ΛΟΥ:** Τώρα, όμως, που γνωριστήκαμε, ξέρω ότι βρήκα έναν άντρα με τον οποίο μπορώ να περάσω την υπόλοιπη ζωή μου.

(Ο Π Μ.Μ Π παραλίγο να πνιγεί. Δεν μπορεί να της πει την αλήθεια. Στενοχωριέται. Μετά του έρχεται η έμπνευση.)

**Ο Π Μ.Μ Π:** Έχω την ευκαιρία να ταξιδέψω σ' όλο τον κόσμο. Θες να 'ρθεις μαζί μου;

**ΜΠ. ΛΟΥ:** Πολύ δελεαστικό είν' αυτό, αλλά δυσκολεύτηκα να έρθω εδώ απ' το Τέξας. Τα φτερά μου είναι πεσμένα και κουρασμένα.

**Ο Π Μ.Μ Π:** Μα δε χρειάζεται να πετάξεις! Ο Ατζαμούλης έχει βρει έναν καινούργιο τρόπο για να κυκλοφορούμε. Με συγχωρείς ένα λεπτό.(τρέχει στον Ατζαμούλη) Ατζαμούλη, θέλω να την πάρουμε μαζί μας, αλλά ,αλίμονό σου αν της πεις ότι έχω μόνο μία μέρα ζωή!

**ΑΤΖΑΜΟΥΛΗΣ:** Κάποια στιγμή θα πρέπει να της το πεις.

**Ο Π Μ.Μ Π:** Γιατί δεν της το λες εσύ αφού πεθάνω;

**ΑΤΖΑΜΟΥΛΗΣ:** Έχεις κάνει τη ζωή μου ένα κουβάρι. Αλλά αφού το θες, εντάξει.

(Ο Ατζαμούλης εξηγεί στη Μπ. Λου τον τρόπο του ταξιδιού.)

**ΜΠ. ΛΟΥ:** Τύφλα να' χουν οι καλύτερες αεροπορικές εταιρείες!

**ΑΤΖΑΜΟΥΛΗΣ:** Κλείστε κι οι δυο τα μάτια σας και σκεφτείτε το Μπαλί.

### ΣΤΟ ΜΠΑΛΙ

(Βρίσκονται στο Μπαλί, ανάμεσα σε κάποια ερείπια και κάποια πέτρινα αγάλματα)

Αυτό ήθελα να δείτε.( ήταν το άγαλμα μιας πεταλούδας)

**ΜΠ . ΛΟΥ:** Γιατί έφτιαξαν το άγαλμα μιας πεταλούδας;

**ΑΤΖΑΜΟΥΛΗΣ:** Είναι λατρευτικό άγαλμα. Η πεταλούδα συμβολίζει την αιωνιότητα.

**ΜΠ. ΛΟΥ:** Οι άνθρωποι έχουν χιούμορ. Αφού οι πεταλούδες δε ζουν πολύ!

**Ο Π Μ.Μ Π:** Κάποιες, μάλιστα, ζουν ακόμα λιγότερο. Αναρωτιέμαι αν θα υπάρξει ποτέ πεταλούδα που θα ζει για πάντα.....

**ΑΤΖΑΜΟΥΛΗΣ:** Βέβαια! Μια πεταλούδα πέτρινη!

**Ο Π Μ.Μ Π:** Μια πέτρινη πεταλούδα δεν μπορεί να νιώσει τίποτα(κοιτάζει τη Μπ. Λου και σκέφτεται) Προτιμώ να νιώσω τα πάντα, κι ας έχω μόνο μια μέρα στη διάθεσή μου να τα νιώσω.

**ΑΤΖΑΜΟΥΛΗΣ:** Ξέρετε, ίσως να έκαναν αθάνατη την πεταλούδα γιατί ακόμα και μετά το θάνατό της η ομορφιά της μένει αθάνατη.

**ΜΠ. ΛΟΥ:** Τι γλυκό εκ μέρους τους!( στον Πεταλούδο) Πιστεύεις ότι η ομορφιά μου θα διαρκέσει για πάντα;

**Ο Π Μ.Μ Π:** Στην καρδιά μου , σίγουρα

**ΜΠ. ΛΟΥ:** Νιώθω τόσο ευλογημένη που μ' αγαπά ένας τόσο υπέροχος Πεταλούδος!

**Ο Π Μ.Μ Π:** Με βρίσκεις όμορφο; (ρωτά έκπληκτος)

**ΑΤΖΑΜΟΥΛΗΣ** (γελά) Ξέχασα: κανείς σας δεν έχει δει τον εαυτό του.....( τους δίνει έναν παλιό ραγισμένο καθρέφτη ,πεταμένο στο έδαφος από τους τουρίστες) Για κοιτάξτε!

**Ο Π Μ.Μ Π:** Είμαι πολύ όμορφος για να πεθάνω τόσο νέος.

**ΜΠ. ΛΟΥ:** Δεν είμαι κι άσχημη, αν σκεφτείς ότι είμαι αμακιγιάριστη.

**ΑΤΖΑΜΟΥΛΗΣ:** Η μέρα κοντεύει να τελειώσει. Λέω να πηγαίνουμε.

**Ο Π Μ.Μ Π:** Πού θα μας πας τώρα;

**ΑΤΖΑΜΟΥΛΗΣ:** Πώς θα σας φαινόταν, πιτσουνάκια μου, αν βλέπατε το φεγγάρι;

## ΣΤΟ ΦΕΓΓΑΡΙ

**ΜΠ. ΛΟΥ:** Τι ρομαντικό!

**ΑΤΖΑΜΟΥΛΗΣ:** Πολύ καλά. Σκεφτείτε το Σύμπαν (Ο Πεταλούδος και η Μπάρμπα Λου έκλεισαν τα μάτια κι όταν τα άνοιξαν βρέθηκαν στο διάστημα, μπρος σε μια εξαίσια φωτεινή μπάλα: το φεγγάρι. Οι δύο πεταλούδες συγκινούνται από την ομορφιά του φεγγαριού ,ανοίγουν τα φτερά τους και το αγκαλιάζουν με αγάπη.

**ΑΤΖΑΜΟΥΛΗΣ:** Να και η Γη! Στη μία πλευρά της. υπάρχει μέρα γιατί τη φωτίζει ο ήλιος, ενώ στην άλλη είναι νύχτα. Πέφτει πάνω της μόνο το φως του φεγγαριού. Τώρα ζείτε κάτι που σχεδόν κανένας, εκτός από έναν αστροναύτη, δεν καταφέρνει να δει.. Χαρείτε το .... Κι ετοιμαστείτε για τον επόμενο σταθμό στο ταξίδι μας: Μέχρι τώρα γνώρισες πολλές πεταλούδες κι ένα κολιμπρί, αλλά κανένα άγριο ζώο. Επειδή , όμως, αυτά τα ζώα είναι σκορπισμένα στον κόσμο κι εμείς θέλουμε να κάνουμε λίγη οικονομία στον ταξιδιωτικό μας χρόνο, σκεφτείτε τον Ζωολογικό Κήπο της Νέας Υόρκης.

## ΣΤΟ ΖΩΟΛΟΓΙΚΟ ΚΗΠΟ ΤΗΣ Ν. ΥΟΡΚΗΣ

(Οι πεταλούδες κλείνουν τα μάτια κι όταν τα ανοίγουν βρίσκονται καθισμένες στην ουρά ενός κοιμισμένου λιονταριού. Ο Πεταλούδος, επειδή δεν έχει χρόνο, τραβά δυνατά μια τρίχα από την ουρά του λιονταριού. Το λιοντάρι ξυπνά.)

**ΛΙΟΝΤΑΡΙ:** Είσαι πολύ μεγάλος για ψύλλος. Τι στο καλό είσαι;

**Ο Π Μ.Μ Π:** Είμαι ο πιο μικρός -μικρός Πεταλούδος.

**ΛΙΟΝΤΑΡΙ:** Έτσι και ξανακάνεις αυτό που έκανες, θα γίνεις ο πιο επίπεδος-επίπεδος πεταλούδος.

**Ο Π Μ.Μ Π:** Συγγνώμη, αλλά ήθελα να σας μιλήσω προτού φύγω.

**ΛΙΟΝΤΑΡΙ:** Για ποιο πράγμα ;

**Ο Π Μ.Μ Π:** Για τη ζωή. Εσείς ,προφανώς ζείτε πολλά χρόνια. Δεν είναι υπέροχο αυτό;

**ΛΙΟΝΤΑΡΙ:** Ζω μια ψεύτικη ζωή. Ζω μέσα σ' ένα κλουβί, και τα πάντα γύρω μου είναι ψεύτικα. Ψεύτικοι βράχοι, ψεύτικα ρυάκια, σε λίγο με βλέπω να έχω και ψεύτικη γούνα.

**ΛΕΑΙΝΑ:** (έρχεται για συμπαράσταση) Ναι. Όλα είναι θλιβερά. Δεν έχουμε να προσδοκάμε τίποτα, εκτός από τσίχλες και μαλλί της γριάς. Δεν έχω φάει ποτέ κάτι που να μοιάζει μ' εσένα.

(Ο Πεταλούδος δε νιώθει τον παραμικρό φόβο. Κάθεται απλώς στο κεφάλι του λιονταριού και κοιτάζει τη λέαινα)

**ΛΙΟΝΤΑΡΙ:** Δε φοβάσαι;

**Ο Π Μ.Μ Π :** Λόγω ιδιαιτέρων συνθηκών, δεν έχω τίποτα να χάσω. Κι ήθελα να έχω την εμπειρία να σου μιλήσω. Πέρασα να σου πω ότι σ' αγαπώ.

**ΛΙΟΝΤΑΡΙ:** Κανείς δε μου το' χει ξαναπεί αυτό. (στη λέαινα) Ούτε εσύ.

**ΛΕΑΙΝΑ:** (δείχνει γύρω της) Είναι δύσκολο ν' αγαπήσεις σε μια ζούγκλα από τσιμέντο. Θέλουμε την ελευθερία μας.

**ΛΙΟΝΤΑΡΙ:** Η καρδιά μας δεν είναι εδώ. Δώστε μας πίσω τα πράσινα λιβάδια στην Αφρική, τον ζεστό ήλιο του μεσημεριού, τα τιτιβίσματα των πουλιών το σούρουπο.

**ΛΕΑΙΝΑ:** Και καναδύο πουλιά για δείπνο. Εμείς είμαστε πλασμένα για να περιπλανιόμαστε στις πεδιάδες.

**ΛΙΟΝΤΑΡΙ:** Ναι! Η καρδιά μας δεν είναι εδώ.

**ΜΠ. ΛΟΥ:** (της έρχεται μια ιδέα. Την ψιθυρίζει στον πεταλούδο.) Βάζω στοίχημα πως ούτε και το πενήντα ένα τοις εκατό του μυαλού τους είναι εδώ.....

**Ο Π Μ.Μ Π :** Λες αυτό που νομίζω; (πάνε προς τα κλουβιά) Λοιπόν , πως θα σας φαινόταν αν επιστρέφατε στην πατρίδα σας; Καιρός δεν είναι ; (κραυγές ενθουσιασμού από τα ζώα) Κλείστε τα μάτια και σκεφτείτε ο καθένας τον τόπο του: τους πάγους της Αρκτικής, τα δάση του Αμαζόνιου, τις ζούγκλες της Ινδίας, τις σαβάνες της Αφρικής.....Σας αγαπώ όλους.....Ζήτω η ελευθερία!!!

(Μόνο ένας λεμούριος αδιαφορεί για τη φασαρία. Τρώει ποπ κορν και τεντώνεται για να ξεπιαστεί)

**ΜΠ. ΛΟΥ:** Ε ι, έμεινε ένας ακόμα.

**Ο Π Μ.Μ Π:** Πώς θα σου φαινόταν αν έβγαινες από κει μέσα;

**ΛΕΜΟΥΡΙΟΣ :** (έκπληκτος) Εννοείς.....να φύγω απ' αυτό το μέρος;

**Ο Π Μ.Μ Π:** Ναι!

**ΛΕΜΟΥΡΙΟΣ:** Δε θέλω να πάω πουθενά. Εδώ έχω δωρεάν φαγητό ,καθημερινή εξυπηρέτηση, και δεν υπάρχουν λιοντάρια για να με φάνε. Ούτε που θα το σκεφτόμουν να φύγω. (τραγουδάει) it's summertime and the living is easy.....

**ΜΠ. ΛΟΥ:** Ας τον αυτόν....είναι ανεπίδεκτος....πάμε γρήγορα να βρούμε τον Ατζαμούλη να του πούμε τα ευχάριστα νέα.!

**ΑΤΖΑΜΟΥΛΗΣ:** Τα' μαθα ήδη τα κατορθώματά σας από τα έκτακτα δελτία. Πώς αλλιώς θα εξαφανίζονταν 900 ζώα από τον ζωολογικό κήπο του Σέντραλ Παρκ ,χωρίς να αφήσουν ούτε ίχνος;Το μάθατε καλά βλέπω το μάθημά σας και το διδάσκετε και σε άλλους. Όλοι βέβαια στη Νέα Υόρκη μιλούν, ως συνήθως, για σχέδιο τρομοκρατικής οργάνωσης και απορούν γιατί οι τρομοκράτες άφησαν στο κλουβί του μόνο έναν λεμούριο. Ο δύστυχος έχει μεταφερθεί στο νοσοκομείο . Οι φήμες λένε ότι οι τρομοκράτες μάλλον προσπάθησαν να τον δηλητηριάσουν με υπερβολική δόση μαλλιού της γριάς ,λόγω της αντίστασης που πιθανόν πρόβαλε.

(Οι πεταλούδες γελούν) Ε ι, αφήστε τα αστεία. Δεν έχουμε καιρό για χάσιμο.(κάνει νόημα στον Πεταλούδο.)

Ο ήλιος πάει να πέσει. Πρέπει να της το πεις.. Θα σας αφήσω μόνους.

**Ο Π Μ.Μ Π:** Πού πας τώρα που θέλω ηθική υποστήριξη;

**ΑΤΖΑΜΟΥΛΗΣ:** Στο Αρχείο , για να σε ξεγράψω.

**Ο Π Μ.Μ Π:** Έχεις όμως έναν τρόπο να τα λες.....

(Ξαναπάει δίπλα στη Μπ. Λου. Κοιτούν κι οι δυο μαζί το ηλιοβασίλεμα.)

## ΗΛΙΟΒΑΣΙΛΕΜΑ

**ΜΠ. ΛΟΥ :** Μ' αρέσει να βλέπω το ηλιοβασίλεμα.

**Ο Π Μ.Μ Π:** Είναι το πρώτο που βλέπω.

**ΜΠ. ΛΟΥ:** Σκέψου τι ηλιοβασιλέματα έχουμε να δούμε μαζί, στο μέλλον.

**Ο Π Μ.Μ Π:** ( ξεροβήχει νευρικά) Ακριβώς γι' αυτό το μέλλον θέλω να σου μιλήσω.

**ΜΠ. ΛΟΥ :** Τρελαίνομαι να μιλάει ο άντρας μου για το μέλλον μας!

**Ο Π Μ.Μ Π:** (ξαναξεροβήχει) Να....αυτό που θέλω να πω για το μέλλον μας ,είναι ότι....δεν έχουμε.

**ΜΠ. ΛΟΥ**(σταματά απότομα το κούνημα των φτερών της) Είπες αυτό που νομίζω;

**Ο Π Μ.Μ Π:** Ναι....απλώς, δεν μπορούσα να σου πω ότι θα είχες άλλη μια σχέση μονοήμερη....

**ΜΠ. ΛΟΥ:** Μου λες ότι αυτή είναι η πρώτη και η τελευταία σου μέρα;  
(Ο Πεταλούδος νεύει καταφατικά. Κλαίνει κι οι δυό. Μετά αγκαλιάζονται κι αποχαιρετιούνται. Εκείνη τη στιγμή, πετάγεται μπροστά τους ο Ατζαμούλης)

**ΑΤΖΑΜΟΥΛΗΣ:** Μόλις κοίταξα το Αρχείο μου και διαπίστωσα ότι είχα κάνει ένα τραγικό λάθος!!(οι δυο πεταλούδες τον κοιτούν έκπληκτες) Ήμουν τόσο κουρασμένος , ώστε, όταν σε τράβηξα μέσα απ' το κουκούλι εκείνη τη μέρα, νόμιζα ότι ανήκες σ' ένα είδος που ζει μόνο μια μέρα. Τα σημάδια σου είναι παρόμοια, κι έτσι, όπως ήταν φυσικό, έκανα λάθος.(οι δυο πεταλούδες δεν μπορούν να πιστέψουν στ' αυτιά τους)

**Ο Π Μ.Μ Π:** Εννοείς ότι θα ζήσω παραπάνω από μια μέρα;

**ΑΤΖΑΜΟΥΛΗΣ:** Ναι,. Ήταν δικό μου λάθος. Ελπίζω κάποτε να με συγχωρήσεις.

**Ο Π Μ.Μ Π:** ( στην αρχή σωπαίνει και σκέφτεται κι ύστερα από λίγο) Μου χάρισες ένα σπουδαίο δώρο..( Ο Ατζαμούλης ξαφνιάζεται.) Έμαθα κάτι που μπορεί και να μην το μάθαινα ποτέ αν πίστευα πως θα ζούσα πολύ. Έζησα αυτή τη μέρα αγαπώντας όλους και όλα. Ήμουν ευγνώμων για την κάθε στιγμή που ζούσα, και δε φοβήθηκα κανένα άλλο ζωντανό πλάσμα, γιατί δεν είχα τίποτα να χάσω. Έτσι θα ζήσω και την υπόλοιπη ζωή μου.(στη Μπ. Λου ) Θα σ' αγαπώ για πάντα, σαν να' ναι η κάθε στιγμή η τελευταία μας.

**ΜΠ. ΛΟΥ:** Είμαι η πιο τυχερή πεταλούδα

**Ο Π Μ.Μ Π:** ( την τυλίγει με τα φτερά του) Όχι. Έρχεσαι δεύτερη.

## ΤΡΑΓΟΥΔΙ

### (πεταλούδος)

Γύριζα τον κόσμο όλο κι όταν σε συνάντησα  
Άνθισε η μικρή ζωή μου,  
έγινε άπειρο η στιγμή

### (Μπάρμπα Λου)

Σε πανέμορφη κοιλάδα σ' είδα που πετάριζες  
Και μόλις μου πες «σ' αγαπώ»  
Το χρόνο τον σταμάτησες

### (μαζί)

Και δυο και τρεις και τέσσερις ζωές να στις χαρίσω  
Αν είναι μια γλυκιά στιγμή στο πλάι σου να ζήσω

## ΤΕΛΟΣ